

Standardy Ochrony Małoletnich w Szkole **Podstawowej z Oddziałami Sportowymi nr 5** **im. Polskich Olimpijczyków w Krakowie**

SPIS TREŚCI

Preambuła

Rozdział I – Cel wprowadzenia Standardów Ochrony Małoletnich

Rozdział II – Objasnienie użytych pojęć

Rozdział III – Zasady zapewnienia bezpiecznych relacji w placówce pomiędzy dzieckiem a personelem Szkoły oraz wykaz towarzyszących im zachowań niedozwolonych

§ 1 – Cel wprowadzenia Standardów Ochrony Małoletnich

§ 2 – Objasnienie użytych pojęć

§ 3 – Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dzieckiem

§ 4 – W komunikacji z dzieckiem należy

§ 5 – W komunikacji z dzieckiem nie wolno

§ 6 – We współpracy z dzieckiem należy

§ 7 – We współpracy z dzieckiem nie wolno

§ 8 – W kontaktach bezpośrednich z dzieckiem należy

§ 9 – W kontaktach bezpośrednich z dzieckiem nie wolno

§ 10 – W kontaktach z dzieckiem poza godzinami pracy należy

§ 11 – W kontaktach z dzieckiem poza godzinami pracy nie wolno

§ 12 – W kontaktach zdalnych z dzieckiem należy

§ 13 – W kontaktach zdalnych z dzieckiem nie wolno

Rozdział IV – Zasady i procedury zapewnienia w placówce bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi

§ 14 – Zachowania niedozwolone pomiędzy dziećmi

§ 15 – Postępowanie w przypadku przemocy lub konfliktu pomiędzy dziećmi

Rozdział V – Zasady rozpoznawania i reagowania na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

Rozpoznawanie czynników ryzyka i podejmowanie działań

Zasady ustalania planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia

Rozdział V A – Zasady ochrony dzieci z niepełnosprawnościami oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

§ 15a – Ochrona i bezpieczeństwo dzieci z niepełnosprawnościami oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

§ 15b – Zasady komunikacji z dzieckiem z niepełnosprawnością lub ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

§ 15c – Zapewnienie bezpieczeństwa i opieki

§ 15d – Ochrona przed dyskryminacją i przemocą rówieśniczą

§ 15e – Rozpoznawanie sygnałów krzywdzenia

§ 15f – Plan wsparcia dziecka z niepełnosprawnością lub ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

§ 15g – Dostępność Standardów dla dzieci ze specjalnymi potrzebami

Rozdział VI – Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

§ 16 – Zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia

§ 17 – Zasady ustalania planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia

§ 18 – Zespół interwencyjny

§ 19 – Dalsze działania i zgłoszenia do właściwych instytucji

§ 20 – Dokumentowanie interwencji i poufność

Rozdział VII – Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet

§ 21 – Bezpieczeństwo dzieci podczas korzystania z Internetu

§ 22 – Zabezpieczenie sieci i reagowanie na niebezpieczne treści

Rozdział VIII – Zasady monitorowania, przeglądu i aktualizacji dokumentu Standardy Ochrony Małoletnich

§ 23 – Monitoring i aktualizacja Standardów

Rozdział IX – Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniemu

§ 24 – Dokumentowanie i przechowywanie dokumentacji

Rozdział X – Zasady oraz sposób udostępniania rodzicom lub opiekunom dokumentu Standardy Ochrony Małoletnich

§ 25 – Ogłaszanie i udostępnianie Standardów

Załączniki

Załącznik 1 – Kontrakt

Załącznik 2 – Karta interwencji

Załącznik 3 – Monitoring standardów – ankieta

Załącznik 4– Plan Wsparcia Dziecka

Preambuła

Mając na uwadze, że każde dziecko wymaga szczególnej troski, a obowiązkiem szkoły jest zapewnienie bezpieczeństwa, w tym w szczególności ochrony dzieci przed krzywdzeniem wprowadza się niniejszy dokument. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych względem dziecka jest jego dobro i bezwzględny wymóg działania w najlepszym interesie dziecka. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dziecka jakiegokolwiek formy przemocy. Wszelkie działania podejmowane przez personel szkoły muszą pozostawać w zgodności z przepisami powszechnie obowiązującego prawa, dokumentami wewnętrznymi Szkoły w tym dokumentem Standardy Ochrony Małoletnich oraz kompetencjami osób podejmujących decyzję o Podmiocie.

Szkoła Podstawowa

numer 5 im. Olimpijczyków Polskich w Krakowie kierując się dobrem małoletnich uczniów, zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 22 b oraz 22c ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1304 z późn. zm.) wprowadzonymi przez art. 7 pkt 6 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.1606) zmieniającej m.in. ustawę z dnia 15 lutego 2024 r. przyjmuje Standardy Ochrony Małoletnich.

Rozdział I

CEL WPROWADZENIA STANDARDÓW OCHRONY MAŁOLETNICH

§1

Celem Standardów Ochrony Małoletnich jest zapewnienie uczniom Szkoły Podstawowej numer 5 im. Polskich Olimpijczyków w Krakowie bezpiecznych warunków do nauki oraz rozwoju, realizowanych w atmosferze wzajemnego szacunku i akceptacji oraz przeciwdziałanie wszelkim sytuacjom zagrożenia lub krzywdzenia dziecka.

Rozdział II

OBJAŚNIENIE UŻYTYCH POJĘĆ

§2

1. Szkoła - Szkoła Podstawowa numer 5 im. Polskich Olimpijczyków w Krakowie
2. Dziecko – to każdy uczeń Szkoły.
3. Personel/Pracownik Szkoły - osoby zatrudnione na podstawie stosunku pracy, osoby świadczące usługi na podstawie umów cywilnoprawnych, stażyści, wolontariusze i wszystkie osoby, które z racji pełnionych funkcji lub wykonywanych zadań mogą mieć lub mają kontakt z dzieckiem.
4. Przedstawiciel ustawowy dziecka- rodzic, opiekun prawny.
5. Opiekun faktyczny dziecka – osoba, która bez podstawy

prawnej, za zgodą przedstawiciela ustawowego lub opiekuna, sprawuje bieżącą opiekę nad dzieckiem.

6. Krzywdzenie dziecka- każde zamierzone, jak i niezamierzone działanie skierowane do dziecka, które ujemnie wpływa na jego stan i rozwój psychiczny oraz fizyczny. Krzywdzenie dziecka obejmuje wszystkie formy fizycznego, psychicznego, emocjonalnego złego traktowania, w tym dyskryminowania, ośmieszania, ignorowania, wykorzystywania seksualnego, wykorzystywania komercyjnego lub zaniedbywania dziecka, doznanego od osoby dorosłej, jak i od innych dzieci z wykluczeniem sytuacji niezamierzonych/związanych z zabawą.

7. Przemoc – każde świadome, umyślne lub nieumyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące dominującą pozycję osoby ją stosującej (w tym przewagę fizyczną, psychiczną, ekonomiczną, stosunek podporządkowania osoby krzywdzonej, podległości, zależności), naruszające prawa lub dobra osobiste.

8. Relacja krzywdzenia i przemocy- każda sytuacja, w której stosowana przemoc wywołuje krzywdę.

9. Szkodliwe treści – informacje niebezpieczne dla zdrowia, niedozwolone bądź nielegalne, w tym w szczególności pornografia, treści obrazujące przemoc, propagujące działania szkodliwe bądź niebezpieczne dla zdrowia i życia dzieci, popularyzujące aktywności lub działalność niezgodną z prawem.

10. Utrwalanie wizerunku – fotografowanie, filmowanie utrwalanie głosu w jakiegokolwiek postaci.

11. Cyberprzemoc- przemoc przy użyciu internetu - rodzaj przestępstwa.

12. SOM- dokument Standardy Ochrony Małoletnich

13. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę, co najmniej jednego

z rodziców dziecka.

Rozdział III

ZASADY ZAPEWNIENIA BEZPIECZNYCH RELACJI W PLACÓWCE POMIĘDZY DZIECKIEM A

PERSONELEM SZKOŁY ORAZ WYKAZ TOWARZYSZĄCYCH IM ZACHOWAŃ NIEDOZWOLONYCH

§3

1. Podstawową zasadą, na której oparte są wszelkie relacje pomiędzy personelem a dzieckiem, jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie, z poszanowaniem godności i innych praw oraz dóbr osobistych dziecka.

2. Wszelkie zachowania personelu kierowane do osoby dziecka powinny być uzasadnione, dostosowane do sytuacji i wieku dziecka.

3. Podstawowym sposobem relacji z dzieckiem jest kontakt bezpośredni realizowany w celu dydaktycznym, wychowawczym lub opiekuńczym, w godzinach pracy personelu Szkoły.

Przewidziane w rozdziale niniejszym inne formy kontaktu stanowią wyjątki, a ich zastosowanie wymaga zaistnienia sytuacji przewidzianej w niniejszym rozdziale.

4. Zasady zapewnienia bezpiecznych relacji w placówce pomiędzy personelem a dzieckiem określają akceptowalne formy: komunikacji z dzieckiem, współpracy z dzieckiem, kontaktu bezpośredniego z dzieckiem, kontaktu zdalnego z dzieckiem, kontaktu z dzieckiem poza godzinami pracy.

§4

W komunikacji z dzieckiem należy:

1. Wysłuchać dziecko i zapoznać się z problemem, z którym się zwraca do osoby dorosłej.
2. Zachować cierpliwość i szacunek.
3. Udzielić mu odpowiedzi na zadawane pytania.
4. Wyjaśnić powód podejmowanych w stosunku do dziecka działań i decyzji.
5. Poinformować dziecko, że jeżeli w związku z rozmową czuje się niekomfortowo, to może o tym powiedzieć.
6. W sytuacji, gdy pojawia się potrzeba porozmawiania z dzieckiem na osobności należy zapewnić, aby rozmowa odbyła się w warunkach bezpiecznych dla dziecka, ale zapewniających poufność.
7. W sytuacji, gdy nie jest zgodne z dobrem dziecka uwzględnienie wyrażonej przez nie woli bądź spełnienie zakomunikowanych oczekiwań, należy wyjaśnić powody braku możliwości ich uwzględnienia.

§5

W komunikacji z dzieckiem nie wolno:

1. Naruszać dóbr osobistych dziecka poprzez zawstydzanie, obrażanie, upokarzanie, lekceważenie, ignorowanie dziecka.
2. Wykorzystywać w jakiegokolwiek formie pozycji dominującej wobec dziecka.
3. Krzyczeć na dziecko. Wyjątkiem jest sytuacja zagrażająca bezpieczeństwu zdrowia i życia dziecka oraz prowadzenie zajęć ruchowych, sportowych wymagających od prowadzącego odpowiedniej siły i tonu głosu w zależności od miejsca i okoliczności, w których zajęcia się odbywają.
4. Zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny, w tym odnoszący się do wyglądu, atrakcyjności, płci dziecka.
5. Używać słów i określeń uznawanych powszechnie za

obraźliwe lub wulgarne.

§6

We współpracy z dzieckiem należy:

1. W zrozumiały dla dziecka sposób wyjaśnić kierowane do niego pytania, zadania i aktywności.
2. W sytuacji konieczności upomnienia dziecka czy zwrócenia mu uwagi, wyjaśnić powód upomnienia i w miarę możliwości zobrazować ujemne, związane z niewłaściwym zachowaniem skutki, w szczególności związane z zagrożeniem bezpieczeństwa.
3. Równo traktować wszystkie dzieci bez jakiegokolwiek dyskryminacji, w tym w szczególności z uwagi na sprawność bądź niepełnosprawność fizyczną bądź intelektualną, stan zdrowia, płeć, pochodzenie, światopogląd, wyznanie.
4. Dostrzegać i doceniać wkład pracy i zaangażowanie dziecka.
5. Sprawiedliwie oceniać, zgodnie z ustalonymi kryteriami określonymi w Statucie Szkoły (§53, §54, §55, §56, §58).
6. Aktywizować dzieci do zróżnicowanych, odpowiednich z uwagi na ich rozwój działań.

§7

We współpracy z dzieckiem nie wolno:

1. Nawiązywać jakiegokolwiek niestosownych emocjonalnych relacji z dzieckiem bądź składać mu jakiegokolwiek propozycji o charakterze romantycznym.
2. Wykorzystywać dominującą względem dziecka pozycję.
3. Sygnalizować dziecku, że jest w pozycji podległości czy

zależności.

4. Faworyzować dzieci.

5. Utrwalać wizerunku dziecka dla potrzeb prywatnych.

6. Zezwalać na utrwalenie wizerunku dziecka przez inne osoby. Wyjątek stanowią zaplanowane z uwagi na okoliczności sytuacje szkolne, uzgodnione z Dyrekcją Szkoły i przez nią zaakceptowane oraz zaakceptowane przez rodziców dziecka w postaci złożonych zgód na utrwalanie wizerunku dziecka zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz szkolnych aktów wewnętrznych.

7. Stosować w obecności dziecka jakiegokolwiek substancji psychoaktywnych ani proponować ich dziecku.

8. Wchodzić z dzieckiem, rodzicami bądź opiekunami dziecka w jakiegokolwiek zależności oparte na korzyści osobistej lub majątkowej. Wyjątek stanowią okazjonalne dowody wdzięczności takie jak: kwiaty, drobne upominki bądź prezenty o charakterze składkowym związane z obchodzonymi w szkole wydarzeniami.

§8

W kontaktach bezpośrednich z dzieckiem należy:

1. Wyznaczyć granice osobistej strefy funkcjonowania własnej osoby i osoby dziecka, w tym zachować bezpieczny i akceptowalny dystans.

2. Ograniczyć kontakt bezpośredni jedynie do sytuacji będących odpowiedzią na uzasadnione wiekiem i rozwojem dziecka potrzeby, w tym m.in. pocieszenie dziecka czy przytulenie po wcześniejszym zaakceptowaniu takiego zachowania przez dziecko.

3. Kierować się profesjonalnym osądem sytuacji, doświadczeniem zawodowym, zwracając

szczególnej uwagę na reakcje dziecka.

4. Zachować takt, uwzględnić kontekst sytuacyjny i zasady bezpieczeństwa.

5. W sytuacji wymagających pomocy małemu dziecku w czynnościach higienicznych ograniczyć zakres pomocy do minimum i uzyskiwać na podejmowanie czynności akceptację dziecka. W czynnościach tych, w miarę możliwości korzystać z asysty innego członka personelu Szkoły.

6. Zabezpieczyć warunki jawności koniecznego kontaktu.

7. Stanowczo i jednoznacznie reagować na wszelkie niewłaściwe, nasycone emocjonalnie, erotycznie lub seksualnie zachowania dziecka, budzące podejrzenie co do posiadanych przez nie doświadczeń.

8. Reagować na wszelkie sytuacje wskazanych w §9 zachowań niedozwolonych, kierowanych wobec dziecka przez personel Szkoły bądź osoby z zewnątrz.

§9

W kontaktach bezpośrednich z dzieckiem nie wolno:

1. Stosować jakiegokolwiek formy przemocy fizycznej, w tym w szczególności bić dziecka, popychać, szturchać czy w jakikolwiek inny sposób naruszać jego nietykalność osobistą bądź integralność fizyczną, wyjątek stanowią sytuacje zagrażające bezpieczeństwu dziecka.

2. Ograniczać wolność dziecka, w tym w szczególności izolować od innych dzieci, zamykać w pomieszczeniu, nie wpuszczać lub wypuszczać z klasy wbrew uzasadnionym potrzebom dziecka.

3. Dotykać dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub nieestosowny.

4. Przejawiać jakichkolwiek zachowań o charakterze seksualnym, emocjonalnym.

§10

W kontaktach z dzieckiem poza godzinami pracy należy:

1. Traktować sytuację, jako wyjątkową, uzasadnioną dobrem dziecka lub nagłością sytuacji.
3. Realizować kontakty jedynie w celu wykonania zadań dydaktycznych, wychowawczych lub organizacyjnych.

§11

W kontaktach z dzieckiem poza godzinami pracy nie wolno:

1. Zapraszać dzieci do swojego bądź jakiegokolwiek innego miejsca zamieszkania.
3. Oferować jakichkolwiek spotkań z dzieckiem.
4. Przejawiać jakichkolwiek zachowań o charakterze seksualnym, erotycznym, emocjonalnym.

§12

W kontaktach zdalnych z dzieckiem należy:

1. Kontaktować się zdalnie jedynie w sytuacjach koniecznych, wynikających z realizacji obowiązków dydaktycznych bądź wychowawczych.
2. Zachować wszelkie zasady bezpiecznego funkcjonowania w sieci.

§13

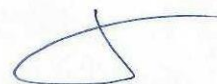
W kontaktach zdalnych z dzieckiem nie wolno:

1. Nawiązywać kontaktów zdalnych z dzieckiem w celach innych niż wskazane w §12 ust. 1.

Rozdział IV

ZASADY I PROCEDURY ZAPEWNIENIA W PLACÓWCE BEZPIECZNYCH RELACJI POMIĘDZY

DZIEĆMI

§14

1. Na terenie Szkoły, pomiędzy dziećmi, zabronione są następujące zachowania:

a. narażające na niebezpieczeństwo utraty życia i/lub

zdrowia w tym posiadanie, podawanie lub udostępnianie niedozwolonych substancji psychoaktywnych np. alkoholu, nikotyny, dopalaczy, a także napojów energetycznych.

b. wszelkie przejawy przemocy fizycznej i seksualnej tj.:

- bicie, popychanie, szarpanie, przypalanie, szturchanie, kopanie itp.

-niszczenie przedmiotów należących do dziecka;

- przymuszanie do czynności o charakterze seksualnym;

- zmuszanie do innych zachowań wbrew woli dziecka;

c. wszelkie przejawy przemocy psychicznej tj:

- wyśmiewanie, poniżanie i ubliżanie (zarówno w formie kontaktu bezpośredniego jak i pośredniego);

- grożenie, zastraszanie, szantażowanie;

- izolowanie i wykluczanie z grupy;

d. wszelkie przejawy cyberprzemocy tj.:

-naruszanie dobrego imienia dziecka z wykorzystaniem jego wizerunku w sieci;

- obraźliwe komentarze w sieci pod adresem dziecka;

- produkowanie lub udostępnianie innym za pomocą cyfrowych technologii zdjęć, filmów ośmieszających dziecka i publikowanie ich w sieci, także modyfikowanie treści z udziałem dziecka w celu ośmieszenia go (w tym patostreaming); podszywanie się za dziecko w sieci

i tworzenie treści w jego imieniu; nakłanianie innych użytkowników technologii cyfrowych do określonych działań na szkodę dziecka (np. wykluczania go z grupy,

hejtowanie, udostępnianie szkalujących treści); każde wykorzystanie jego wizerunku (np. zdjęcia) w sieci bez zgody opiekuna prawnego dziecka.

e. każde inne działania naruszające prawa dziecka lub jego

dobro osobiste w szczególności:

- narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia,

zdrowia lub mienia, naruszające jego godność, nietykalność cielesną lub

wolność, powodujące szkody na jego zdrowiu fizycznym lub psychicznym,

wywołujące u niego cierpienie lub krzywdę, istotnie naruszające jego prywatność

lub wzbudzające w nim poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym

podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

§15

1. W sytuacji wystąpienia jakiejkolwiek form przemocy w relacjach pomiędzy dziećmi, wychowawca klasy/pedagog szkolny/psycholog szkolny przeprowadza rozmowę w celu wyjaśnienia zaistniałej sytuacji.

2. W rozmowie uczestniczą skonfliktowane strony oraz świadkowie.

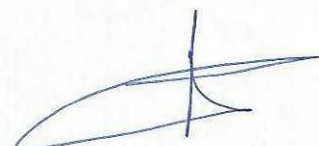
3. Po wyjaśnieniu przyczyn konfliktu Wychowawca klasy/pedagog szkolny/psycholog szkolny wraz z pozostałymi w konflikcie dziećmi ustala przyczyny zaistniałej sytuacji.

4. Na podstawie uzyskanych informacji Wychowawca klasy/pedagog szkolny/psycholog szkolny ustala sposób rozwiązania konfliktu.

5. Sposobami rozwiązania konfliktu mogą być, w zależności od rodzaju i skali konfliktu: rozmowa z dziećmi lub wdrożenie kontraktu rówieśniczego, inna forma.

6. W sprawach łatwiejszych, po ustaleniu przyczyn konfliktu, podstawowym sposobem jego rozwiązania jest rozmowa z dziećmi i informacja o monitorowaniu ich wzajemnych relacji.

7. W sprawach złożonych, po ustaleniu przyczyn konfliktu, podstawowym sposobem jego rozwiązania jest wdrożenie kontraktu rówieśniczego.

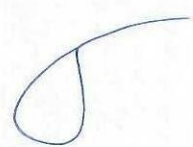
8. Wychowawca klasy/pedagog szkolny/psycholog szkolny wraz ze skonfliktowanymi dziećmi ustala treść kontraktu rówieśniczego.
9. Kontrakt rówieśniczy zawiera cel wdrożenia kontraktu, plan działań naprawczych, sposób realizacji planu oraz zasady monitorowania jego realizacji.
10. Kopia kontraktu rówieśniczego przechowywana jest w dokumentacji szkolnej SOM.
11. Wychowawca klasy/pedagog szkolny/psycholog szkolny sporządza notatkę służbową z zaistniałej sytuacji, którą przekazuje do Dyrektora szkoły i do wiadomości osoby upoważnionej i odpowiedzialnej za procedury SOM w Podmiocie.
12. Wychowawca klasy/pedagog szkolny/psycholog szkolny informuje przedstawicieli ustawowych dzieci o zaistniałej sytuacji. W przypadku wdrożenia kontraktu rówieśniczego przedstawia im zaakceptowany przez dzieci kontrakt rówieśniczy.
13. Wychowawca klasy/pedagog szkolny/psycholog szkolny obliuguje przedstawicieli ustawowych do rozmowy z dziećmi realizującymi kontrakt rówieśniczy i wsparcie dzieci w jego realizacji.
14. Wzór kontraktu rówieśniczego - załącznik nr 1.
15. Wychowawca klasy/pedagog szkolny/psycholog szkolny monitoruje sytuację w klasie w celu zweryfikowania skuteczności podjętych działań.

Rozdział V

ZASADY ROZPOZNAWANIA I REAGOWANIA NA CZYNNIKI RYZYKA KRZYWDZENIA DZIECI

§15

1**, ** Pracownicy

Szkoły posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.

2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka pracownicy

Szkoły podejmują rozmowę z rodzicami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.

3. Pracownicy monitorują sytuację i dobrostan dziecka.

4. Pracownicy znają i stosują zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko i dziecko–dziecko ustalone w placówce.

5. Rekrutacja pracowników Szkoły odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu. Szkoła otrzymuje o każdym członku personelu dane z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym oraz informacje z Krajowego Rejestru Karnego i rejestrów karalności państw trzecich w zakresie określonych przestępstw (lub odpowiadających im czynów zabronionych w przepisach prawa obcego) lub w przypadkach prawem wskazanych oświadczenia o niekaralności.

Zasady ustalania planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia

W przypadku ujawnienia krzywdzenia dziecka lub powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, szkoła podejmuje działania interwencyjne oraz ustala indywidualny plan wsparcia dziecka, adekwatny do jego wieku, sytuacji, rodzaju doznanej krzywdy, potrzeb rozwojowych, psychofizycznych i edukacyjnych.

Plan wsparcia dziecka opracowuje pedagog szkolny lub psycholog szkolny we współpracy z wychowawcą klasy oraz, w zależności od potrzeb, z innymi nauczycielami i specjalistami pracującymi z dzieckiem. W sprawach wymagających skoordynowanych działań plan może zostać opracowany przez zespół interwencyjny, o którym mowa w §18.

Przy opracowywaniu planu wsparcia, w miarę możliwości i z uwzględnieniem dobra dziecka, uwzględnia się jego zdanie, potrzeby i poczucie

bezpieczeństwa. Sposób uzyskania informacji od dziecka dostosowuje się do jego wieku, poziomu rozwoju, możliwości komunikacyjnych oraz indywidualnych potrzeb.

Plan wsparcia dziecka powinien określać w szczególności:

- a) opis rozpoznanej sytuacji dziecka oraz rodzaju zagrożenia lub doznanej krzywdy;
- b) działania podejmowane w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym – jeżeli zachodzi taka potrzeba – ograniczenie lub wyeliminowanie kontaktu dziecka z osobą podejrzaną o krzywdzenie;
- c) działania interwencyjne podejmowane przez szkołę oraz działania podejmowane wobec właściwych instytucji, w szczególności policji, prokuratury, sądu rodzinnego lub w ramach procedury „Niebieskie Karty”, jeżeli zachodzi taka potrzeba;
- d) formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej dziecku na terenie szkoły;
- e) w razie potrzeby wskazanie możliwości skorzystania z pomocy specjalistycznej poza szkołą;
- f) osoby odpowiedzialne za realizację poszczególnych działań;
- g) sposób i częstotliwość monitorowania sytuacji dziecka;
- h) termin oceny skuteczności udzielonego wsparcia;
- i) zasady kontaktu i współpracy z rodzicami lub opiekunami dziecka, z uwzględnieniem bezpieczeństwa dziecka;
- j) przewidywany czas udzielania poszczególnych form wsparcia.

Plan wsparcia powinien uwzględniać również potrzeby dziecka będącego świadkiem krzywdzenia innego dziecka, jeżeli sytuacja taka mogła mieć wpływ na jego poczucie bezpieczeństwa lub funkcjonowanie psychiczne.

Plan wsparcia przedstawia się rodzicom lub opiekunom dziecka, o ile nie stoi to w sprzeczności z dobrem dziecka lub bezpieczeństwem

prowadzonych działań interwencyjnych. Rodzice lub opiekunowie są informowani o możliwościach współpracy ze szkołą w zakresie realizacji planu.

Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie dziecka jest rodzic lub opiekun, plan wsparcia opracowuje się i realizuje z uwzględnieniem bezpieczeństwa dziecka, w szczególności bez przekazywania tej osobie informacji, których ujawnienie mogłoby narazić dziecko na dalsze krzywdzenie lub utrudnić prowadzenie postępowania.

Realizację planu wsparcia koordynuje pedagog szkolny lub psycholog szkolny, który pozostaje w kontakcie z wychowawcą oraz osobami zaangażowanymi w udzielanie dziecku pomocy.

Plan wsparcia podlega monitorowaniu. W przypadku zmiany sytuacji dziecka, pojawienia się nowych informacji lub braku poprawy jego funkcjonowania plan może zostać zmieniony lub uzupełniony.

Z przebiegu realizacji planu wsparcia sporządza się dokumentację, która jest przechowywana zgodnie z zasadami określonymi w Rozdziale IX niniejszych Standardów.

Szczegółowy wzór Planu Wsparcia Dziecka stanowi Załącznik nr 6 do niniejszych Standardów.

ROZDZIAŁ V A

ZASADY OCHRONY DZIECI Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI ORAZ DZIECI ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI

§ 15a

Szkoła zapewnia szczególną ochronę dzieciom z niepełnosprawnościami oraz dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, uwzględniając ich indywidualne potrzeby rozwojowe, edukacyjne, psychofizyczne, emocjonalne i społeczne oraz możliwości komunikacyjne.

Wszystkie działania podejmowane wobec dziecka z niepełnosprawnością lub dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi są prowadzone z poszanowaniem jego godności, podmiotowości, autonomii, prawa do

wyrażania własnego zdania oraz prawa do bezpieczeństwa.

Personel Szkoły jest zobowiązany do zapewnienia dziecku warunków umożliwiających bezpieczne funkcjonowanie w Szkole, z uwzględnieniem zaleceń zawartych w orzeczeniach i opiniach poradni psychologiczno-pedagogicznej oraz ustalonych w Szkole form pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

W przypadku ucznia posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego Szkoła uwzględnia zalecenia zawarte w orzeczeniu oraz ustalenia wynikające z indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego (IPET) i wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia (WOPFU), w zakresie dotyczącym bezpieczeństwa i ochrony dziecka przed krzywdzeniem.

Personel Szkoły zwraca szczególną uwagę na sytuacje, w których niepełnosprawność, szczególne potrzeby edukacyjne, trudności w komunikowaniu się, zależność od osób dorosłych, ograniczona samodzielność, trudności w rozpoznawaniu zagrożeń lub inne indywidualne cechy dziecka mogą zwiększać ryzyko jego krzywdzenia albo utrudniać ujawnienie krzywdzenia.

Zachowania dziecka wynikające z jego niepełnosprawności, zaburzeń rozwojowych, trudności emocjonalnych, komunikacyjnych lub innych szczególnych potrzeb nie mogą być traktowane jako uzasadnienie stosowania wobec niego przemocy, poniżania, izolowania, ośmieszania lub innych zachowań naruszających jego godność.

Niedopuszczalne jest wykorzystywanie zależności dziecka od osoby dorosłej, jego ograniczeń, trudności komunikacyjnych lub innych szczególnych potrzeb w celu wywierania presji, zastraszania, manipulowania dzieckiem, uzyskiwania posłuszeństwa lub naruszania jego praw.

§ 15b

Zasady komunikacji z dzieckiem z niepełnosprawnością lub ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Personel Szkoły dostosowuje sposób komunikowania się z

dzieckiem do jego wieku, poziomemu rozwojowi, możliwości psychofizycznych oraz indywidualnych potrzeb.

W komunikacji z dzieckiem należy w szczególności:

posługiwać się językiem zrozumiałym dla dziecka;

przekazywać informacje w sposób jasny, spokojny i

dostosowany do możliwości dziecka;

zapewnić dziecku odpowiednią ilość czasu na zrozumienie

informacji i udzielenie odpowiedzi;

upewnić się, czy dziecko zrozumiało przekazywane informacje;

w razie potrzeby korzystać z alternatywnych i wspomagających

metod komunikacji;

uwzględniać sposób komunikowania się ustalony dla dziecka w

ramach organizowanej w Szkole pomocy;

respektować możliwość wyrażania przez dziecko odmowy,

sprzeciwu lub dyskomfortu w sposób właściwy dla jego możliwości

komunikacyjnych.

Jeżeli dziecko korzysta z alternatywnych lub wspomagających

metod komunikacji, personel Szkoły powinien umożliwić mu korzystanie z tych

metod również podczas rozmów dotyczących bezpieczeństwa, krzywdzenia lub

sytuacji trudnych.

W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka rozmowa z

dzieckiem powinna być prowadzona w sposób dostosowany do jego możliwości

komunikacyjnych i poznawczych, bez wywierania presji i bez sugerowania

odpowiedzi.

W przypadku trudności w komunikacji z dzieckiem należy, w

miarę możliwości, skorzystać ze wsparcia osoby posiadającej odpowiednie

kompetencje, znającej sposób komunikowania się dziecka, z zachowaniem zasady,

że osoba ta nie może wpływać na treść wypowiedzi dziecka.

Personel Szkoły nie może zakładać, że brak komunikacji

werbalnej, trudności w wypowiedzaniu się, nietypowy sposób zachowania lub ograniczona zdolność do wyrażania emocji oznaczają brak możliwości doświadczenia krzywdzenia lub brak potrzeby udzielenia dziecku pomocy.

§ 15c

Zapewnienie bezpieczeństwa i opieki

Szkoła podejmuje działania mające na celu zapewnienie dzieciom z niepełnosprawnościami oraz dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi bezpiecznych i dostępnych warunków pobytu, nauki, odpoczynku i uczestnictwa w życiu Szkoły.

W organizacji opieki nad dzieckiem uwzględnia się w szczególności:

rodzaj i stopień niepełnosprawności;
indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne;
możliwości psychofizyczne dziecka;
sposób komunikowania się dziecka;
poziom samodzielności dziecka;
potrzebę wsparcia w czynnościach samoobsługowych;
konieczność stosowania sprzętu specjalistycznego lub pomocy dydaktycznych;
zalecenia zawarte w orzeczeniach i opiniach oraz ustalenia dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

W sytuacjach wymagających pomocy dziecku w przemieszczaniu się, czynnościach higienicznych, samoobsługowych lub innych czynnościach wynikających z jego niepełnosprawności lub szczególnych potrzeb: pomoc ogranicza się do zakresu niezbędnego dla zapewnienia dziecku bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania; respektuje się godność, prywatność i autonomię dziecka; uwzględnia się możliwość wyrażenia przez dziecko zgody lub sprzeciwu, odpowiednio do jego możliwości;

stosuje się zasady jawności i bezpieczeństwa kontaktu

określone w niniejszych Standardach;

w miarę możliwości czynności wymagające bezpośredniej pomocy

wykonuje się w sposób zapewniający ochronę dziecka i personelu przed niewłaściwym zachowaniem lub podejrzeniem niewłaściwego zachowania.

Pomoc udzielana dziecku nie może być wykorzystywana jako okazja do naruszania jego prywatności, godności lub nietykalności cielesnej.

Zabrania się izolowania dziecka z niepełnosprawnością lub specjalnymi potrzebami edukacyjnymi od grupy jako formy kary lub sposobu radzenia sobie z zachowaniem dziecka.

Jeżeli zachowanie dziecka stwarza bezpośrednie zagrożenie dla jego życia lub zdrowia albo życia lub zdrowia innych osób, personel Szkoły podejmuje działania niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa, stosując środki adekwatne do sytuacji i możliwości psychofizycznych dziecka.

Każde działanie ograniczające swobodę dziecka musi być proporcjonalne do zagrożenia, niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa i prowadzone z poszanowaniem godności dziecka.

§ 15d

Ochrona przed dyskryminacją i przemocą rówieśniczą

Szkoła przeciwdziała wszelkim formom dyskryminacji, wykluczenia i przemocy wobec dzieci z niepełnosprawnościami oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Szczególną uwagę należy zwracać na:

wyśmiewanie niepełnosprawności lub trudności dziecka;

naśladowanie lub ośmieszanie sposobu mówienia, poruszania się lub zachowania dziecka;

celowe wykluczanie dziecka z grupy;

niszczenie lub ukrywanie sprzętu, pomocy lub przedmiotów potrzebnych dziecku;

wykorzystywanie trudności dziecka do nakłaniania go do wykonywania czynności niepożądanych;
wykorzystywanie zależności dziecka od rówieśników lub osób dorosłych;
cyberprzemoc, w tym publikowanie materiałów ośmieszających dziecko;
przemoc fizyczną, psychiczną lub seksualną;
celowe powodowanie sytuacji wywołujących u dziecka lęk, dezorientację lub poczucie zagrożenia.

W przypadku przemocy rówieśniczej wobec dziecka z niepełnosprawnością lub specjalnymi potrzebami edukacyjnymi działania podejmowane przez Szkołę powinny uwzględniać jego możliwości komunikacyjne, poziom rozwoju oraz potrzebę zapewnienia mu szczególnego poczucia bezpieczeństwa.

W przypadku konfliktu pomiędzy dzieckiem z niepełnosprawnością lub specjalnymi potrzebami edukacyjnymi a innym dzieckiem nie należy automatycznie traktować sytuacji jako konfliktu równorzędnych stron. Przed podjęciem wspólnych działań należy ocenić, czy nie występuje przewaga fizyczna, psychiczna, komunikacyjna, społeczna lub innego rodzaju zależność.

W sytuacjach podejrzenia przemocy, wykorzystania lub innego krzywdzenia dziecka nie należy stosować mediacji ani konfrontacji dziecka z osobą podejrzaną o krzywdzenie, jeżeli mogłoby to narazić dziecko na dodatkowy stres, presję lub dalsze krzywdzenie.

§ 15e

Rozpoznawanie sygnałów krzywdzenia dzieci z niepełnosprawnościami oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
Personel Szkoły uwzględnia, że u dziecka z niepełnosprawnością lub specjalnymi potrzebami edukacyjnymi symptomy krzywdzenia mogą być nietypowe albo mogą zostać błędnie przypisane jego

niepełnosprawności lub trudnościom rozwojowym.

Szczególnej uwagi wymagają w szczególności:

nagłe lub wyraźne zmiany zachowania;

zwiększona lękliwość, wycofanie lub pobudzenie;

nieuzasadniona agresja lub autoagresja;

nagłe pogorszenie funkcjonowania dziecka;

niechęć do kontaktu z określoną osobą;

nieuzasadniona odmowa udziału w określonych zajęciach lub

przebywania w określonym miejscu;

zaburzenia snu, odżywiania lub inne wyraźne zmiany

funkcjonowania;

niewyjaśnione urazy;

sygnały wskazujące na zaniedbanie;

zachowania seksualizowane nieadekwatne do wieku lub

możliwości rozwojowych dziecka;

próby przekazywania informacji o krzywdzeniu za pomocą

zachowania, gestów, komunikacji alternatywnej lub innych sposobów.

Personel Szkoły nie może bagatelizować sygnałów wskazujących

na możliwość krzywdzenia dziecka tylko z powodu jego niepełnosprawności,

trudności komunikacyjnych lub zachowania uznawanego za „trudne”.

W przypadku powzięcia podejrzenia krzywdzenia dziecka

stosuje się procedury określone w Rozdziale VI niniejszych Standardów, z

uwzględnieniem zasad określonych w niniejszym rozdziale.

§ 15f

Plan wsparcia dziecka z niepełnosprawnością lub ze

specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

W przypadku ujawnienia krzywdzenia dziecka lub powzięcia

podejrzenia, że dziecko z niepełnosprawnością lub specjalnymi potrzebami

edukacyjnymi jest krzywdzone, opracowuje się indywidualny plan wsparcia dziecka

zgodnie z §17 niniejszych Standardów.

Przy opracowywaniu planu wsparcia uwzględnia się dodatkowo:

możliwości komunikacyjne dziecka;

sposób komunikowania się z dzieckiem;

indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne;

potrzeby wynikające z rodzaju i stopnia niepełnosprawności;

stopień samodzielności dziecka;

osoby, którym dziecko ufa i z którymi może bezpiecznie się komunikować;

konieczność zapewnienia odpowiednich dostosowań;

konieczność zapewnienia pomocy psychologiczno-pedagogicznej lub specjalistycznej;

możliwość wystąpienia wtórnego krzywdzenia lub wykorzystania zależności dziecka od osób dorosłych;

konieczność zapewnienia dziecku szczególnych warunków bezpieczeństwa.

Plan wsparcia powinien być przedstawiony dziecku w sposób dostosowany do jego możliwości komunikacyjnych i poznawczych.

Dziecko powinno mieć możliwość wyrażenia swojego zdania dotyczącego proponowanych form pomocy, z uwzględnieniem jego wieku, stopnia rozwoju oraz możliwości komunikacyjnych.

Realizacja planu wsparcia jest monitorowana przez pedagoga lub psychologa szkolnego we współpracy z wychowawcą i innymi osobami zaangażowanymi w udzielanie dziecku pomocy.

§ 15g

Dostępność Standardów dla dzieci ze specjalnymi potrzebami

Szkoła zapewnia dzieciom z niepełnosprawnościami oraz

dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi dostęp do informacji o

Standardach Ochrony Małoletnich w sposób dostosowany do ich możliwości.

Informacje dotyczące:

praw dziecka;

zachowań niedozwolonych;

sposobów zgłaszania krzywdzenia;

osób, do których dziecko może zwrócić się o pomoc;

zasad bezpieczeństwa w Szkole;

przekazuje się w sposób zrozumiały i dostępny dla dziecka.

W razie potrzeby Szkoła wykorzystuje materiały wizualne,

komunikację alternatywną i wspomagającą, symbole, piktogramy, prosty język lub

inne rozwiązania umożliwiające dziecku zapoznanie się z treścią Standardów.

Osoby odpowiedzialne za wdrażanie Standardów zapewniają, aby

dziecko wiedziało, do kogo może zwrócić się o pomoc, jeżeli doświadcza

krzywdzenia lub jest świadkiem krzywdzenia innego dziecka.

Dostosowanie sposobu przekazywania informacji nie może

prowadzić do pominięcia dziecka w procesie informowania go o jego prawach i

zasadach bezpieczeństwa obowiązujących w Szkole.

Rozdział VI

PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU KRZYWDZENIA DZIECKA

§16

W przypadku podjęcia przez pracownika Szkoły podejrzenia, że

dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej

i przekazania uzyskanej informacji (do wyboru) wychowawcy/ pedagogowi/

psychologowi/kierownictwu Szkoły.

§ 17

Zasady ustalania planu wsparcia dziecka po ujawnieniu

krzywdzenia

W przypadku ujawnienia krzywdzenia dziecka lub powzięcia

uzasadnionego podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, szkoła podejmuje

działania interwencyjne oraz ustala indywidualny plan wsparcia dziecka,

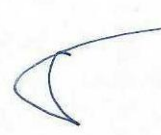
adekwatny do jego wieku, sytuacji, rodzaju doznanej krzywdy, potrzeb rozwojowych, psychofizycznych i edukacyjnych.

Plan wsparcia dziecka opracowuje pedagog szkolny lub psycholog szkolny we współpracy z wychowawcą klasy oraz, w zależności od potrzeb, z innymi nauczycielami i specjalistami pracującymi z dzieckiem. W sprawach wymagających skoordynowanych działań plan może zostać opracowany przez zespół interwencyjny, o którym mowa w §18.

Przy opracowywaniu planu wsparcia, w miarę możliwości i z uwzględnieniem dobra dziecka, uwzględnia się jego zdanie, potrzeby i poczucie bezpieczeństwa. Sposób uzyskania informacji od dziecka dostosowuje się do jego wieku, poziomu rozwoju, możliwości komunikacyjnych oraz indywidualnych potrzeb.

Plan wsparcia dziecka powinien określać w szczególności:

- a) opis rozpoznanej sytuacji dziecka oraz rodzaju zagrożenia lub doznanej krzywdy;
- b) działania podejmowane w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym – jeżeli zachodzi taka potrzeba – ograniczenie lub wyeliminowanie kontaktu dziecka z osobą podejrzaną o krzywdzenie;
- c) działania interwencyjne podejmowane przez szkołę oraz działania podejmowane wobec właściwych instytucji, w szczególności policji, prokuratury, sądu rodzinnego lub w ramach procedury „Niebieskie Karty”, jeżeli zachodzi taka potrzeba;
- d) formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej dziecku na terenie szkoły;
- e) w razie potrzeby wskazanie możliwości skorzystania z pomocy specjalistycznej poza szkołą;
- f) osoby odpowiedzialne za realizację poszczególnych działań;
- g) sposób i częstotliwość monitorowania sytuacji dziecka;
- h) termin oceny skuteczności udzielonego wsparcia;

i) zasady kontaktu i współpracy z rodzicami lub opiekunami dziecka, z uwzględnieniem bezpieczeństwa dziecka;

j) przewidywany czas udzielania poszczególnych form wsparcia.

Plan wsparcia powinien uwzględniać również potrzeby dziecka będącego świadkiem krzywdzenia innego dziecka, jeżeli sytuacja taka mogła mieć wpływ na jego poczucie bezpieczeństwa lub funkcjonowanie psychiczne.

Plan wsparcia przedstawia się rodzicom lub opiekunom dziecka, o ile nie stoi to w sprzeczności z dobrem dziecka lub bezpieczeństwem prowadzonych działań interwencyjnych. Rodzice lub opiekunowie są informowani o możliwościach współpracy ze szkołą w zakresie realizacji planu.

Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie dziecka jest rodzic lub opiekun, plan wsparcia opracowuje się i realizuje z uwzględnieniem bezpieczeństwa dziecka, w szczególności bez przekazywania tej osobie informacji, których ujawnienie mogłoby narazić dziecko na dalsze krzywdzenie lub utrudnić prowadzenie postępowania.

Realizację planu wsparcia koordynuje pedagog szkolny lub psycholog szkolny, który pozostaje w kontakcie z wychowawcą oraz osobami zaangażowanymi w udzielanie dziecku pomocy.

Plan wsparcia podlega monitorowaniu. W przypadku zmiany sytuacji dziecka, pojawienia się nowych informacji lub braku poprawy jego funkcjonowania plan może zostać zmieniony lub uzupełniony.

Z przebiegu realizacji planu wsparcia sporządza się dokumentację, która jest przechowywana zgodnie z zasadami określonymi w Rozdziale IX niniejszych Standardów.

Szczegółowy wzór Planu Wsparcia Dziecka stanowi Załącznik nr 6 do niniejszych Standardów.

§ 18

1. W przypadkach

bardziej skomplikowanych (dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) kierownictwo Szkoły powołuje zespół interwencyjny, w skład, którego mogą wejść: pedagog/psycholog, wychowawca dziecka, kierownictwo Szkoły, inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku (dalej określani, jako: zespół interwencyjny).

2. Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, na podstawie opisu sporządzonego przez pedagoga szkolnego oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji.

3. W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, powoływany jest zespół interwencyjny. Zespół interwencyjny wzywa opiekunów dziecka na spotkanie wyjaśniające, podczas którego może zaproponować opiekunom zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej instytucji. Ze spotkania sporządza się protokół.

§ 19

1. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany przez pedagoga/psychologa opiekunom z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.

2. Pedagog/psycholog informuje opiekunów o obowiązku Szkoły zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinny, ośrodek pomocy społecznej bądź przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego – procedura „Niebieskie Karty” – w zależności od zdiagnozowanego typu krzywdzenia i skorelowanej z nim interwencji)

3. Po poinformowaniu opiekunów przez pedagoga/psychologa – zgodnie z punktem poprzedzającym – kierownictwo Szkoły składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej lub przesyła formularz „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego

zespołu interdyscyplinarnego.

4. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

5. W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

6. Wzory zawiadomień: załącznik 2 i 3.

§ 20

1. Z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik numer 4.

2. Wszyscy pracownicy Szkoły i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

Rozdział VII

ZASADY KORZYSTANIA Z URZĄDZEŃ ELEKTRONICZNYCH Z DOSTĘPEM DO SIECI

INTERNET

§21

1. Szkoła jest zobowiązana podejmować działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju.

2. W pomieszczeniu, w którym znajdują się urządzenia z dostępem do internetu, z których korzystają dzieci, musi przebywać za każdym razem pracownik szkoły, który zobowiązany jest podjąć niezbędne działania chroniące dzieci przed niebezpiecznymi treściami, w przypadku złamania lub awarii zabezpieczeń sieci skutkujących dostępem dzieci do treści zakazanych.

3. Pracownik Szkoły ma obowiązek informowania dzieci o

zasadach bezpiecznego korzystania z internetu. Pracownik Szkoły czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z Internet przez dzieci podczas lekcji.

4. W miarę możliwości osoba odpowiedzialna za internet nauczyciel informatyki przeprowadza z dziećmi cykliczne szkolenia dotyczące bezpiecznego korzystania z internetu.
5. Szkoła zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego korzystania z internetu.
6. W przypadku naruszenia zasad bezpieczeństwa i wykryciu sytuacji udostępnienia treści niebezpiecznych małoletnim za pośrednictwem urządzeń szkolnych, incydent zgłaszany jest dyrektorowi szkoły, a dyrektor szkoły nadzoruje ponowne zabezpieczenie urządzeń elektronicznych z dostępem do internetu przez informatyka szkolnego. Do czasu zakończenia działań zabezpieczających urządzenia elektroniczne z dostępem do internetu są niedostępne dla uczniów.
7. W przypadku wykryciu sytuacji udostępnienia treści niebezpiecznych małoletnim za pośrednictwem urządzeń prywatnych będących w dyspozycji osób przebywających na terenie szkoły, incydent zgłaszany jest dyrektorowi szkoły, a dyrektor szkoły podejmuje niezwłocznie działania mające na celu zabezpieczenie sytuacji małoletnich na terenie szkoły.
8. Za udostępnienie treści niebezpiecznych, odpowiada właściciel urządzeń, za pośrednictwem, których zostały udostępnione, co oznacza, że w przypadku, gdy udostępnienie nastąpiło na urządzeniach szkolnych odpowiada administrator sieci, natomiast, gdy udostępnienie nastąpiło na urządzeniach prywatnych odpowiada ich właściciel. Za urządzenia przekazane małoletnim dzieciom przez rodziców, odpowiadają rodzice.

§ 22

1. Osoba odpowiedzialna za internet zapewnia, aby sieć internetowa organizacji Szkoły była zabezpieczona przed niebezpiecznymi treściami, instalując i aktualizując odpowiednie, nowoczesne oprogramowanie.

2. Wymienione w pkt. 1 niniejszego paragrafu oprogramowanie jest aktualizowane przez wyznaczonego pracownika w miarę potrzeb, przynajmniej raz w miesiącu.
3. Wyznaczony pracownik Szkoły przynajmniej raz w miesiącu sprawdza, czy na komputerach ze swobodnym dostępem, podłączonych do internetu nie znajdują się niebezpieczne treści.
W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik stara się ustalić, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.
4. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik przekazuje kierownictwu Szkoły, które aranżuje dla dziecka rozmowę z psychologiem lub pedagogiem.
5. Pedagog/psycholog przeprowadza z dzieckiem, o którym mowa w punktach poprzedzających, rozmowę na temat bezpieczeństwa w internecie.
6. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy pedagog/psycholog uzyska informację, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania opisane w rozdziale VI.

Rozdział VIII

ZASADY MONITOROWANIA, PRZEGLĄDU I AKTUALIZACJI DOKUMENTU STANDARDY OCHRONY MALOLETNICH

§ 23

1. Kierownictwo Szkoły wyznacza pedagoga szkolnego, jako osobę odpowiedzialną za SOM.
2. Przyjęte standardy ochrony dzieci są weryfikowane – przynajmniej raz w roku, ze szczególnym uwzględnieniem analizy sytuacji związanych z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.
3. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji SOM, za reagowanie na sygnały

naruszenia i prowadzenie rejestru zgłoszeń oraz za proponowanie zmian.

4. Dyrekcja, przeprowadza wśród pracowników Szkoły, raz na 12 miesięcy, ankietę monitorującą poziom realizacji SOM. Wzór ankiety stanowi Załącznik numer 5.

5. W ankiecie pracownicy Szkoły mogą proponować zmiany Polityki oraz wskazywać naruszenia Polityki w placówce.

6. Osoba, o której mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, dokonuje opracowania wypełnionych przez pracowników Szkoły ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje kierownictwu Szkoły.

7. Kierownictwo Szkoły wprowadza do SOM niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom Szkoły, dzieciom i ich opiekunom nowe brzmienie Polityki.

Rozdział IX

SPOSÓB

DOKUMENTOWANIA I ZASADY PRZECHOWYWANIA UJAWNIONYCH LUB ZGŁOSZONYCH INCYDENTÓW

LUB ZDARZEŃ ZAGRAŻAJĄCYCH DOBRU MAŁOLETNIEMU

§24

1. Dyrektor Szkoły oświatowej zobowiązany jest prowadzić i przechowywać dokumentację ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniemu.

2. Dokumentacja, o której mowa w punkcie 1. powinna być przechowywana w oddzielnym segregatorze lub teczce opisanej „Dokumentacja ujawnionych incydentów lub zdarzeń w ramach Standardów Ochrony Małoletnich rok ...”, w której zakładane sąteczki imienne małoletnich, tworzone w każdym indywidualnym przypadku ujawnienia lub zgłoszenia.
3. Dokumentacja, o której mowa w punkcie 1. Powinna zawierać wszystkie dokumenty wytworzone zgodnie z procedurami określonymi w niniejszych Standardach Ochrony Małoletnich. Wszystkie przechowywane dokumenty powinny być przechowywane w oryginałach z wyjątkiem tych dokumentów, których oryginały zostały przekazane do innych instytucji (np. zawiadomienie policji lub prokuratury, zawiadomienie sądu opiekuńczego, druk formularza Niebieska Karta A), w tych przypadkach w dokumentacji przechowywane są ich kopie potwierdzone za zgodność z oryginałem
4. Dokumentacja, o której mowa w punkcie 1. powinna być przechowywana w miejscu uniemożliwiającym jej zniszczenie, ale także łatwy dostęp instytucji uprawnionych do kontroli prawidłowości wdrażania i realizowania procedur.

Rozdział X

ZASADY ORAZ SPOSÓB UDOSTĘPNIANIA RODZICOM LUB OPIEKUNOM DOKUMENTU

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników Szkoły, dzieci i ich opiekunów, w szczególności poprzez wywieszenie w miejscu ogłoszeń dla pracowników lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną oraz poprzez zamieszczenie na stronie internetowej i wywieszenie w widocznym miejscu w siedzibie, również w wersji skróconej, przeznaczonej dla dzieci.

ZAŁĄCZNIK 1. KONTRAKT

KONTRAKT

zawarty w dniu

między Uczniem

..... klasy a Szkołą

.....

Kontrakt ma na celu pomoc i wsparcie ucznia..... w

(cel)

Nowe zasady, których

będę się trzymać (plan działania):

Konsekwencje

zapominania o trzymaniu się zasad:

Formy docenienia

starań dziecka o realizację nowych zasad:

Sposób monitorowania:

Podpis ucznia

Podpis

pedagoga/psychologa

Podpis rodzica

ZAŁĄCZNIK 2. KARTA INTERWENCJI

Imię i nazwisko dziecka

Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)

Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia

Opis działań podjętych przez pedagoga/psychologa

Opis spotkania z opiekunami dziecka

Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)

- zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa
- wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny
- inny rodzaj interwencji/ jaki?

Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencje) data interwencji

Wyniki interwencji: działania organów sprawiedliwości, jeśli szkoła uzyskała informacje o wynikach działania Szkoły/działania rodziców.

ZAŁĄCZNIK 3. MONITOROWANIE

Monitoring standardów – ankieta

Zakreśl tak/nie, bądź wypełnij.

1. Czy znasz standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem obowiązujące w placówce, w której pracujesz? TAK/NIE
2. Czy znasz treść dokumentu Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem? TAK/NIE
3. Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia

dzieci? TAK/NIE

4. Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?

TAK/NIE

5. Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad

zawartych

w Polityce ochrony dzieci przed krzywdzeniem przez innego

pracownika? TAK/NIE

a. Jeśli tak – jakie zasady zostały naruszone? (odpowieź opisowa)

b. Czy podjąłeś/aś jakieś działania: jeśli tak – jakie, jeśli nie – dlaczego? (odpowieź opisowa)

6. Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące

Polityki

ochrony dzieci przed krzywdzeniem? (odpowieź opisowa)

PLAN WSPARCIA DZIECKA

sporządzony w związku z potrzebą objęcia ucznia wsparciem w ramach Standardów Ochrony Małoletnich

1. Dane podstawowe

- Imię i nazwisko ucznia:
- Klasa:
- Data sporządzenia planu:
- Osoba odpowiedzialna za realizację planu:
- Wychowawca klasy:
- Pedagog/psycholog szkolny:

2. Powód objęcia dziecka wsparciem

Dziecko zostało objęte wsparciem z uwagi na zaobserwowane lub zgłoszone okoliczności mogące wskazywać na potrzebę zapewnienia mu szczególnej ochrony i pomocy, w szczególności:

.....

.....

Plan opracowano z uwzględnieniem dobra dziecka, jego indywidualnych potrzeb, możliwości oraz konieczności zapewnienia mu bezpieczeństwa fizycznego i psychicznego.

3. Cel główny wsparcia

Zapewnienie dziecku bezpieczeństwa, ochrony, poczucia stabilności oraz odpowiedniego wsparcia emocjonalnego, psychologicznego, wychowawczego i edukacyjnego.

4. Cele szczegółowe

- zapewnienie dziecku poczucia bezpieczeństwa na terenie szkoły;
- udzielenie wsparcia emocjonalnego adekwatnego do potrzeb dziecka;
- umożliwienie dziecku kontaktu z osobą dorosłą, do której ma zaufanie;
- monitorowanie funkcjonowania dziecka w środowisku szkolnym;
- ograniczenie czynników mogących negatywnie wpływać na jego dobrostan;
- dostosowanie działań wychowawczych i edukacyjnych do aktualnej sytuacji dziecka;
- współpraca z rodzicami lub opiekunami prawnymi, o ile jest to zgodne z dobrem dziecka;
- w razie potrzeby skierowanie dziecka lub rodziny do odpowiednich instytucji i specjalistów.

5. Zakres działań wspierających

A. Wsparcie na terenie szkoły

1. Regularne rozmowy wspierające z wychowawcą, pedagogiem lub psychologiem szkolnym.
2. Umożliwienie dziecku zgłaszania trudności i potrzeb w atmosferze bezpieczeństwa i zaufania.
3. Bieżące obserwowanie funkcjonowania dziecka podczas zajęć, przerw oraz innych aktywności szkolnych.
4. Reagowanie na wszelkie sygnały pogorszenia samopoczucia lub poczucia bezpieczeństwa dziecka.
5. Zapewnienie dziecku możliwości skorzystania z pomocy wskazanej osoby dorosłej na terenie szkoły.
6. W razie potrzeby dostosowanie wymagań, form pracy lub organizacji wsparcia do aktualnych możliwości dziecka.

B. Wsparcie emocjonalne i psychologiczne

- stworzenie warunków do spokojnej rozmowy z dzieckiem;
- wzmacnianie poczucia własnej wartości i sprawczości;
- wspieranie dziecka w nazywaniu i wyrażaniu emocji;
- uczenie bezpiecznych sposobów radzenia sobie z trudnymi sytuacjami;
- unikanie obwiniania dziecka za zaistniałą sytuację;
- udzielanie wsparcia z poszanowaniem godności, prywatności i podmiotowości dziecka.

C. Wsparcie wychowawcze

- wzmacnianie prawidłowych relacji dziecka z rówieśnikami;
- przeciwdziałanie izolacji, wykluczeniu i przemocy rówieśniczej;
- zapewnienie szczególnej uwagi podczas sytuacji mogących powodować stres;
- wspieranie dziecka w rozwijaniu umiejętności społecznych;
- podejmowanie działań integracyjnych w klasie, jeśli jest to zasadne i nie narusza dobra dziecka.

6. Osoby odpowiedzialne za realizację planu

Osoba	Zakres odpowiedzialności
Wychowawca klasy	Bieżąca obserwacja, kontakt z dzieckiem i koordynacja działań w klasie
Pedagog szkolny	Udzielanie wsparcia, prowadzenie rozmów, monitorowanie sytuacji
Psycholog szkolny	Wsparcie psychologiczne i ocena aktualnych potrzeb dziecka
Dyrektor szkoły	Nadzór nad realizacją działań i zapewnienie warunków ochrony
Nauczyciele	Obserwacja funkcjonowania dziecka i reagowanie na niepokojące sygnały
Inne osoby/specjaliści	Działania zgodne z zakresem kompetencji i potrzebami dziecka

7. Współpraca z rodzicami lub opiekunami prawnymi

Zakres współpracy będzie ustalany indywidualnie, z uwzględnieniem dobra i bezpieczeństwa dziecka.

Planowane działania:

- przekazywanie niezbędnych informacji dotyczących funkcjonowania dziecka w szkole;
- wspólne ustalanie sposobów wsparcia dziecka;
- wskazywanie możliwości uzyskania pomocy specjalistycznej;
- ustalanie zasad bieżącego kontaktu ze szkołą.

Uwaga: w sytuacji, gdy kontakt z rodzicem lub opiekunem mógłby zagrażać dobru dziecka lub utrudniać zapewnienie mu ochrony, działania należy podejmować zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz procedurami szkoły.

8. Współpraca z instytucjami zewnętrznymi – w razie potrzeby

W zależności od sytuacji szkoła może współpracować z:

- poradnią psychologiczno-pedagogiczną;
- ośrodkiem pomocy społecznej;
- centrum usług społecznych;
- sądem rodzinnym;
- zespołem interdyscyplinarnym;
- Policją;
- placówkami ochrony zdrowia;
- innymi właściwymi instytucjami i specjalistami.